

גיל שבו אכזב גפן הוציא תקליט ראשון, שרית חדר כבר חובקת חמישה-האחרון שבחם, 'חוק החיים', יגיע היום לתנווה. מאזרחי מאת

היא שרה בתניו, הארץ, בצרפת וכירדן. לא שרה בעברית, בגרונזית, בפרסית, במרוקאית. עשרות אלפי עותקים נמכרו מהריסקים שלה. מעריצים רודפים אחריה, אחוים בללויות שעליון מורפסת אתמונה ומבקשים תגימות. שרית חדר. רק בת 19 תופעה.

לא מעט אנשים התודו עליה בזכות הרואק שהיה עם קובי אוז, למה הלכת ממנו? מהיסק האחרון של 'טיפסק', או ראה אותה בחופעה בסבירי ונרקל. למרות התקשר וביקש ממנה לשר אתו. בקרוב, היא מבטיחה, 'תקליט עוד יבוא. כשקובי יגמור לכתוב את הספר השני שלו. הוא נן אדם עש'. ובינתיים, המפולחיות שלה רק גוברת בעזרת 'הכל סגור', הרואק עם זאב נחמה מ'אתניס'.

לא תמצאו שמלות בארון הבגרים שלה, ובזרואי לא תצאת מיני. שרית חדר מודה שיש

„לא. כל עוד הוא חי היא לא רוצה לעשות משהו בניגוד לרצונו של אבא. ועכשיו היא אומרת שעוד לא עברה שנה של אבא“.

– איך חייתה הלהדת שלך?
„רצופה מאבקים, לא, לא הייתי ילדה מסכנה, לא היה חסר לי כלום, אבל בנושא המוזיקה, החורים שלי עשו לי את המוות. הם היו מעריצים שבגיל 19 אחזה נשואה עם ילדים, או שלפחות אעבור במקצוע אחר. אצל רוב האנשים בערה המוזיקה, להיות זמרת שמופיעה בלילות, זה אולי רק קצת יותר טוב מלהיות זונה. זו תפיסת עולם כזאת, פרימיטיבית. נורא הטרדו את החורים מה יגידו השכנים. מה יגידו על זה שבא איזה גבר, ואני נוסעת איתו. זה בכלל לא עניין אותם שהגבר הוא האמרגן שלי ואני נוסעת לעשות את האמנות שלי, להופיע מול אנשים שרוצים לשמוע אותי שיהי. כל מה שאני ריבזו אתי על הכבוד ועל הכושר ועל זה שאני 'הולכת עם מישור', ואני – בכלל לא היה לי גבר עד היום“.

– ביציגות?
„כן, בריצנות הכי נמרדה. לא היה לי זה משהו בניגוד“.
– כן, קצת. מחורים אחריו המון.
„או. מה. אני צעירה לאיללה, אל תשכח את

האישי, אבי גואטה. 'לפעמים אני תופס את עצמי באמצע היום ושואל אם כל זה איתי, רק לפני דקה גיליתי אותה, והנה היא כוכבת שמרבת ששורת אלפי דיסקים, מופיעה בחו"ל, מקבלת מכתבי מעריצים כל יום. להגיד ת'אמת, אז לדעתי זה קרה לה יותר מדי מהר. לפעמים היא מאבדת את הראש“.

– חדר צוחקת. „זה נכון“, היא מודה, „לפעמים אני מתבל בלתי ממה שקורה סביבי. אבי משתדל להחזיר אותי למציאות. לקרר אותי קצת, שלא אשתחצן יותר מדי“.
היא חזרה דיסקים שהסיקה להקליט, אחד מהם בחופעה חיה בצרפת, ביום ראשון ישורר בטלוויזיה סרט שהכין רדור סבו (ערוץ 2, 19.09.02), בעקבות הצלחתה המפתיעה בירדן. סיפר האבהה שלה עם המהל בירדן מורכב. היא זוכה לפופולריות עצומה שם, אבל מעריציה לא יודעים שסרית, המרת מהמביל – כפי שמכנים אותה בירדן – היא לא ערביה ולא פלסטינית. למעורבים שם בא קהל מנוון, מסבירה חדר, גם ירדנים, אבל גם עיראקים וסעודים, ואם הם היו יודעים שאני יודיה, הם היו יוצאים מהמזעורון או מוציאים אותי בכוח“.

– את לא מוחרת להופיע במקום כזה?
„הנהגה הייתי מבוהלת, מאוד מבוהלת אפילו. הבעיה הכי גדולה שלי היא שאני לא מבינה את מלה בערבית“.

– מליחית?
„ברוק. מאיפה שאני אדעו אני קוקוקות, לא ריבזו ערביית בבית שלי, את כל השירים שלי אני כותבת בערבית ולומרת כמו תוכי. אני שולט בערבית, והוא בורק שאני מבטאת נכון כל מלה. גם ככה אני לא זה בלעריי בחיים, וכשאנחנו בירדן זה לא רק בוס. אני לא זה

בלעריי, כי הוא הקשר שלי עם האנשים והוא המתורגמן. אנשים לא מאמינים שאני לא יודעת ערבית. זה נראה להם לא הגיוני. לפעמים חור כרוי הופעה מישור בא נתון לי כסא ואני צריכה לכתוב בחו"ל, או איש לי שומרת נגיד זה קוראים לו אחמד, אבל אשת, במקרה הזה 'אלה אחמד', והוא מבטט וככה הלאה. אחמד עזין, אחמד מסעוד“.

הצלחתה הענקית בירדן הביאה לכך שצילמו אותה לקליפים בעמאן ובפטרדה, היא סגרה הופעות ערב ערב במרדעונים והביאה לשינוי עפולה בין תמלילן ירדני ומלחין עיראקי שכתבו שיר במיוחד בשבילה. 'סביבי ייסע לבקר שם לעתים יותר קרובות. זה יעזור לו להבין איפה באמת אהנו חיים. צריך לראות את הדרים מקרוב, את הוות הירדני, בשביל להבין שצריך ויכול להיות שלום מאוד טוב בינינו לבינו פעמים כבינו“.

הילדה עם הקוקיות נוספת

שרית חדר נולדה בחררה, בת וקונים למשפחה מרובת ילדים. ארבעה אחים וארבע אחיות. כולם מוילדים, אבל היא היחידה היחידה תלמידה טובה, ורומנטית. לפעמים

אני רוצה הכל. הני הרבה, הני גבוה, הני גדול

בגיל 10 היא ברחה מהבית כדי להופיע. בגיל 16 נטשה את בית הספר כדי להקליט. בגיל 19 שרית חדר היא הצלחה ענקית. אפילו בירדן כבר יש לה מעריצים • אחרי הדואט המצליח עם קובי אוז היא יוצאת בתקליט חדש, כולל שלאגר עם זאב נחמה • בועז כהן מצא זמרת שלא תירגע עד שתצליח לפחות כמו מייקל ג'קסון

לה בעיה עם הגוף שלה, „אני לא משתגעת עלי. אני לא בריק רוח“ היא מרגישה טוב בחליפה נשית או במכסיים וחולצה תפורים היטב, שגורמים לה להראות מבוהלת יותר. לחדר יש חורף נעים וריבוי קולות, והיא נעולת פיוזה לחלוטין, ישירה ומקרינה ביטחון עצמי ארוך. את כל זה היא מביאה איתה לבמה. החורף התמידו שלה נמחק ברנע, כשמתחילים לרדב על מערכת היחסים המורכבת שלה עם חוריה. בבת אחת נעלמות האופטימיות והחיוניות, ושקף הריבוי מתחיל בעיניים דומעות. „וה נקודה הרישה“, היא אומרת בשפלי-קול. „הכי רגישה. אחר החלומות הכי גדולים שלי היה שאבא יראה אותי מופיעה, ולא הצלחתי להגשים אותו“.

– איך הוא קיבל את הקריירה שלך?
„הוא לא קיבל את זה. הוא טיב לשמוע אותי או לראות אותי מביאה את האמנות שלי לאנשים. אפילו שהוא ראה ששום רבי לא עורר. שהוא לא יצליח למנוע ממני לעשות את מה שאני רוצה. אפילו שהאחים והאחיות שלי ניסו לשכנע אותו. הוא היה מאוד מאוד עקשן, זה מאוד מאוד כאב לי“.

– והוא נשטר בלי לראות את הבת שלו שרה?
„לא היינו קרובים, אני ואבא שלי, אבל מאז שהוא מת לפני שנה, אני כל הזמן ממגענת אליו. אבא, הוא לו בעיות בכבר – היה קצת שותה, ממי שאומרים, אלכוהול, זאת אומרת – חודש לפני שמת, הופעתי בתוכנית בוקר בטלוויזיה. הוא פתח במורה וראה אותי. אמא שלי התקשרה אליה וראה לי שהוא הרגיש, והעיניים שלו נצצו. אפרה זה היה מה זה היה בשבילי? שאבא שלי יתרגש מזה שאני שרה? חשבתי שאולי הנה, יש בכל זאת איזה סיכוי לשינוי, אבל חודש אחרי זה הוא מת, והווי במקום להתנאות כי, אבא נלחם כל השנים ברצון שלי להיות זמרת, בשאיפה שלי לקליטס במוזיקה. הוא השום פנים ואופו לא חשב על זה שהבת שלו שרה ולא נהיית עורמת דין, למשל. משהו מוכר, יעני“.

– ואבא שלך ראהה אותך מופיעה?

זה, וחוק מזה התלחתי את הקריירה מוקדם ואני משקיעה בה את כל מה שיש לי. אני נשואה למוזיקה. נברים עוד יחוו לי, אני לא מראגת. אני צעירה ועכשיו כל החיים שלי זה המוזיקה, הופעות, הקלטות, חזרות. אין לי זמן לאהבות“.

שיטת ה„אחלה עזין, אחלה מסעוד“
ההספק של שרית בשנתיים האחרונות הוא מרשים ומרהיב, אומר אמרגנה ומנהלה

פרשת חדר בירדן

עיתון ירדני חשף השבוע את הקונסרטים: שרית חדר, הזמרת היהודיה מישראל, שותפה לקנוניה נוראה להטעית הערבים: בעיתוי שקשה לחזות טוב ממנו. נקלעה השבוע שרית חדר לסערה מקשות בירדן, ביום ראשון הנפרסמה בעיתון הירדני 'שיחאן', רשימה מרחבת תחת הכותרת: 'הזמרת שננסה לירדן כערביה היא יהודיה'. עבור תושבי האמלכה, מדובר בטקופ מעריש. הכתב סראם אסר, יצרן סקופים ירדני, טוען ברשימתו ששרית, לקחה לעצמה שם של זמרת מפורסמת וחדר, לפי העיתון הירדני, שאול משמה של דיאנה חדר הלנונית, (נ.ב. והשתמשה באנשי מקצוע ירדנים במאים ויצורים, כדי להטעות את הקהל). אבל גם אסר כתב כותבי שחיגי לירדן, מודה שאי אפשר להתעלם מהמפולחיות האריות של שרית במדינות ערב, ומספר שהאלבום 'הזמרת מהכרמל', שכולל את הלהיט 'ג'אני ג'אני' והקליט בירדן בספטמבר, מופץ בהצלחה בסעודיה, כודית, טוריה ולבנון. הקהל שלה נשמע כמו של זמרת ערבית, כותב אסר, 'השם שלה הוא ערבי, אבל למרות שכולם חושבים שהיא מערבית' 1948 (הכינוי לפלסטינים), שרית חדר היא יהודיה מישראל" מאז נודע, הדבר, מביעונים התעניינות גדולה בתקליט של חדר. בגלל הסקרנות, מסביר חרסאם כסיני, במאי בטלוויזיה הירדנית שנים בים כמה קליפים לחדר, הכל בגלל הסקרנות. אנשים רוצים לדעת מי זאת הזמרת שמדברים עליה“.

– אתה מוחרת ברישימה במי ששייחך עפולה עם שרית חדר כדי להטעות את הקהל הירדני. נמנעת?
„אני תיק בטלוויזיה הירדנית ומעמדי כי כך חוק, ששום דבר לא מווי לי. אני גאה בכך שעבדתי עם שרית“.

– יבול להיות שאנשים דווקא יחרימו את ההופעות שלה?
„יכול להיות שתחל לא יבואו עכשיו, אבל חרבה אחרים דווקא יסתקרנו וירצו להצטלם איתה ולראות אותה מקרוב“.

את חולום הגדול על הצלחה היא החליטה לנסות ולממש בפאכי מעודו בחוף של נתניה, שם ראה אותה גואטה. „נפלת“, הוא מסביר לי יודעת ערבית. זה נראה להם לא הגיוני. לפעמים חור כרוי הופעה מישור בא נתון לי כסא ואני צריכה לכתוב בחו"ל, או איש לי שומרת נגיד זה קוראים לו אחמד, אבל אשת, במקרה הזה 'אלה אחמד', והוא מבטט וככה הלאה. אחמד עזין, אחמד מסעוד“.

גואטה, איש גדול ממדים, משופם וחובש כיפה, היה צריך לשובור את מחסום הסרבנות של החורים. „אבא של שרית הבין שאין מה לעשות, ופשוט התרחק והתנתק. אמא שלה רק ביקשה ממני שאם אני בא לקחת אותה להופעות, שאני אבט עם האישו ממש עד הרלת, שהשכנים לא יראו ששרית יוצאת מהבית עם גבר“.

גואטה לקח לידיים את הפרויקט, והתחיל לתפעל אותו. הוא סידר לחדר הופעות בכל מקום אפשרי וכמה שיותר. היא הייתה אז באמצע י"א בתיכון נעמ"ת חררה.

– ואז נופת את בית האבי?
„דעתי שאני רוצה להתעסק רק במוזיקה וראיתי שאני מתחילה להצלח והעדפתי להשקיע את כל הזמן והאנרגיה בקריירה. הייתי תלמידה טובה, ורומנטית. לפעמים

קצת מרחפת בגלל עייפות, אבל מאוד מעודבת מבחינה חברתית. השבתי וחשבת, ופתאום הבנתי שאין שום טעם שאמשיך לשבת בכיתה. קמתי באמצע השיעור, הסתכלתי על כולם, הכרותי: 'אני עוזבת את בית הספר' והלכתי“.

– ולא נוסד לשפנע אותך לחי שאר?
„ניסו מאוד. אבל אני תמיד ממייצעת עם אחרים, ובסוף עושה כביוק מה שאני רוצה. בשבילי זו הייתה החלטה נכונה, למרות שהיו לילות שבכיתי כי זה היה עצוב לעזוב את החברות והיה קשה להיכנס פתאום לטריח של הופעות, הקלטות ונסיעות לחו"ל. הייתי ילדה. בעצם, גם היום אני ילדה“.

השמים הם לא הגבול בשבילי

על כל עטיפות תקליטה מתנוססת כיתובית 'בס"ד'. 'בזכות האמונה וזכות האמרגן שלי אבי – נהייתי משהו. אני שמרת קצת מסרות, או בשבת אין הופעות. רק מנותח ופנישות עם חברות והמשפחה“.

הופעה שלה נמשכת 45 דקות והתלום נע בין 1,200 ל-2,000 דולר. יש ערבים שהיא מופיעה שלוש פעמים בשלושה מקומות שונים ברופעות קורים לה דברים מאוד מרתקים

באשקלון, למשל, משהו הכריחה אותה לפתח את חדר, חוק כרוי שירה, והניח טבעת זהב יקרה בכפה. שרית ניסתה לטרוג, אבל האשה התעקשה. „אם לא תקחי, תעליבי אותי. את רוצה להשפיל אותי?“ ככלל, שרשראות, צמידים, זהב ויהלומים הם מתנות שלעתיים סרובט מכובדים אותה לקבל. „נותנים לי מכתבים, בקמיון ויחזורים, כל מיני צברים“.

אבל התקרה הכי קיצונית קרה לה בערב שבו חמוין אותה קבלו ירושלמי עשיר להופיע בתחנת בנג. חדר סיימה את ההופעה והקבלן של שואו. „אין בעיות, אם אפשר, לקנות עוד חצי שעה דולר, והיא תמשיך“. שרית חדרה לבמה ואחרי 30 דקות שלף בעל השמעה עוד אלף דולר מהכיס, והחזיר אותה אל מאחורי המיקרופון. אחרי שלוש שעות, כשהנכחד הירושלמי לא הפסיק לשתוק בוכסת, חדר כמעט התמוטטה, אבל אישה נגלה היה מוכן לשלם עוד ועוד. „אמרת לי שאני פשוט לא יכולה יותר לעמוד, פיות, ואני חייבת ללכת לישון, אבל זו הייתה בהחלט חוויה מיוחדת במינה“.

חדר אומרת שלא השתנתה בכלל למרות ההצלחה, המבנות, ההופעות, המעריצים. היא עדיין גרה בבית חוריה הישן בחררה, עם אמא

והאחים והאחיות. מי שיעבור בימי שישי אחר הצהריים בסביבה, עשוי למצוא אותה משחקת כדורסל עם החברה במגרש שליד הבית. – מה השאיפות שלך?
„אני רוצה הכל, ובגדול. הכי הרבה הכי גבוה. השמים הם לא הגבול בשבילי, אלא הרבה מעבר. אין גבול. אני רוצה ללכת בסין ושכל אחד בחובם יצבעו עלי ויגיד 'הנה שרית חדר'. רוצה לכבוש את כל העולם, כמו מייקל ג'קסון“.

– מי מהאנשים הישראלים אהוב עלייך?
„ריטה ענקית ואני אוהבת את שלמה ארצי, אבל רוצה לדעת את האמת? את מי אני באמת באמת שומעת בבית כל הזמן?“

– נג.
„את שרית חדר. אני מאוד אוהבת את השירים שלה“.

גואטה מערעב, היא מעריצה את עצמה. חדר: 'מגיל צעיר אני מכורה לשירים שלי. רואה הופעות של בורדיאו, שומעת את עצמי בלי סוף“.

– ולא נמאס?
„לא, נמאס, מה פתאום נמאס. זה נתון לי תחושה של התרוסמות רות, והשק לעשות עוד דברים. להסליט עוד תקליטים חרשים, שהיה לי מה לשמוע“.

„ריטה ענקית, אבל הכי אני אוהבת את שרית חדר. מגיל צעיר אני מכורה לשירים שלי, שומעת את עצמי בלי סוף“ שרית חדר

„אצל רוב האנשים בעדה הקוקיות, להיות זמרת שמופיעה בלילות, זה אולי רק קצת יותר טוב מלהיות זונה. זו תמיכת עולם כזאת, פרימיטיבית. החורים שלי כל הזמן היו רבים איתי על הנושא הזה. נורא הטרדי אותם מה יגידו השכנים“

„בכלל לא היה לי גבר עד היום. אני נשואה למוזיקה. גברים? עוד יחוו לי, אני לא מודאגת. אני צעירה ועכשיו כל החיים שלי זה המוזיקה. הופעות, הקלטות, חזרות. אין לי זמן לאהבות“

צילום: יונתן בלום